

Domslut

Artikel 3 i rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt, i dess lydelse enligt rådets direktiv 97/11/EG av den 3 mars 1997 och enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/35/EG av den 26 maj 2003 ska tolkas så, att en miljökonsekvensbedömning enligt denna artikel inte inbegriper en bedömning av det aktuella projektets inverkan på värdet på materiella tillgångar. Förmögenhetsskada, i den mån den utgör en direkt ekonomisk följd av ett offentligt eller privat projekts miljöpåverkan, omfattas emellertid av det skydds-syfte som eftersträvas med direktivet.

Det förhållandet att en miljökonsekvensbedömning inte har genomförts i strid med kraven i nämnda direktiv, ger i sig — enligt unionsrätten och med förbehåll för mindre restriktiva regler angående statens ansvar i nationell rätt — i princip inte en enskild en rätt till skadestånd för ren förmögenhetsskada som uppkommit på grund av en värdeminskning på hans eller hennes fastighet orsakad av nämnda projekts miljö-påverkan. Det ankommer emellertid på den nationella domstolen att pröva huruvida förutsättningarna för skadestånd enligt unionsrätten, i synnerhet förekomsten av ett direkt orsakssamband mellan det på-stådda åsidosättandet och de skador som vållats, är uppfyllda.

(¹) EUT C 319, 29.10.2011.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 14 mars 2013 (begäran om förhandsavgörande från Augstākās tiesas Senāts — Lettland) — Valsts ieņēmumu dienests mot Ablessio SIA

(Mål C-527/11) (¹)

(Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 213, 214 och 273 — Identifiering av beskattningsbara personer i mervärdesskattehänseende — Avslag på ansökan om registreringsnummer för mervärdesskatt med hänvisning till att den beskattningsbara personen saknar materiell, teknisk och finansiell förmåga att bedriva den uppgivna ekonomiska verksamheten — Lagenlighet — Bekämpning av skattebedrägeri — Proportionalitetsprincipen)

(2013/C 141/10)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākās tiesas Senāts

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Valsts ieņēmumu dienests

Svarande: Ablessio SIA

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Augstākās tiesas Senāts — Tolkning av artikel 214 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1), jämförd med artikel 273 i samma direktiv — Nationell lagstiftning enligt vilken en beskattningsbar person kan nekas inskrivning i mervärdesskatteregistret om den beskattningsbara personen inte lämnar uppgifter eller lämnar felaktiga uppgifter om dess materiella, tekniska och finansiella förmåga att bedriva den uppgivna ekonomiska verksamheten — Avslag på en beskattningsbar persons ansökan om mervärdesskatteregistrering med motiveringen att förmåga att bedriva den uppgivna ekonomiska verksamheten saknas

Domslut

Artiklarna 213, 214 och 273 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att de utgör hinder för att en medlemsstats skattemyndighet avslår ett bolags ansökan om registreringsnummer för mervärdesskatt, enbart med motiveringen att bolaget, enligt myndigheten, saknar materiell, teknisk och finansiell förmåga att bedriva den uppgivna ekonomiska verksamheten samt att ägaren till andelarna i bolaget flera gånger tidigare har tilldelats registreringsnummer för bolag som inte har bedrivit någon faktisk ekonomisk verksamhet och vilkas andelar har överlåtits strax efter det att det individuella registreringsnumret har erhållits, utan att skattemyndigheten i fråga med stöd av objektiva uppgifter har styrkt att det föreligger allvarliga indikationer på att det registreringsnummer för mervärdesskatt som tilldelas kommer att användas för skattebedrägeri. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att bedöma huruvida skattemyndigheten har tillhandahållit allvarliga indikationer på att det föreligger en risk för skattebedrägeri i det nationella målet.

(¹) EUT C 6, 07.01.2012.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 14 mars 2013 (begäran om förhandsavgörande från Verwaltungsgericht Frankfurt (Oder) — Tyskland) — Agrargenossenschaft Neuzelle eG mot Landrat des Landkreises Oder-Spree

(Mål C-545/11) (¹)

(Gemensam jordbrukspolitik — Förordning (EG) nr 73/2009 — Artikel 7.1 och 7.2 — Modulering av direktstöden till jordbrukare — Ytterligare minskning av direktstöden — Giltighet — Principen om skydd för berättigade förväntningar — Icke-diskrimineringsprincipen)

(2013/C 141/11)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Frankfurt (Oder)